

Hoài niệm về những mùa mưa Sài Gòn

Không như Miền Trung và Miền Bắc – Miền Nam Sài Gòn chỉ có hai mùa duy nhất là mùa mưa và mùa khô, mỗi mùa kéo dài nửa năm. Khi thời tiết ở phương bắc bắt đầu se lạnh thì Sài Gòn vẫn đón cho mình những ánh nắng ấm mỗi ngày. Khi phương bắc trở rét, Sài Gòn lại trở nên khô ráo và thoáng mát, với những ánh nắng trong buổi ban mai.

Nếu có thể mang thời tiết Sài Gòn ra ví von, tôi muốn ví thời tiết thất thường những cơn mưa rào ấy như tâm trạng người thiếu nữ trẻ đang yêu. Thành phố trẻ - người con gái Sài Gòn còn nhiều “đồng đánh” - đang nắng rồi lại chợt mưa, những cơn mưa mau đến rồi lại mau qua.

Nếu có dịp đến với Sài Gòn, bạn dễ dàng nhận thấy ngoài sự hối hả, chen chúc, tấp nập của từng con phố, của những người bán hàng rong, những buổi trưa hè oi ả, tấp nập khói bụi thì người ta đặc biệt ấn tượng với những cơn mưa bất chợt của Sài Thành.

Những cơn mưa lập tức làm dịu đi cái oi bức của ngày hè nóng nực: đột ngột, ráo riết và chợt đến rồi chợt đi là đặc trưng của đất Sài Gòn, nên rất dễ dàng nhìn thấy những chiếc ô

dù cầm tay luôn luôn ở bên cạnh người đi đường.

Nhiều du khách có những câu nói ví von: Sài Gòn như một cô nàng đồng đánh bởi có những sáng trời Sài Gòn trong vắt, nắng chói chan, dự đoán hôm nay sẽ là một ngày nắng to. Nhưng không phải vậy, đang nắng chói chan đấy nhưng bất chợt lại mưa ngay. Mưa ào ào, âm âm, xối xả, hối hả như chính nhịp sống tại nơi này.

Nhiều người rất thích ngắm trời mưa ở Sài Gòn vì mờ mờ ảo ảo tiếng mưa, những giọt nước hòa lẫn với ánh sáng của những ngôi nhà, bảng hiệu làm người ta như đi vào giấc mộng mị.

Những cơn mưa bất chợt làm cho dòng người trên đường bớt hối hả hơn. Người ta có nhiều thời gian hơn để vào một quán nhâm nhi ly cà phê nóng, nhớ về một miền ký ức xa xôi nào đó hoặc ngắm chuyện tương lai. Lắng nghe tiếng gió thì thảo, nghe những bản nhạc đặc biệt mà chỉ mưa mới có. Cơn mưa như mang vào lòng một chút ấm áp riêng, thêm vào ly cà phê một hương vị mới - hương vị của mưa.

Vào một buổi mưa chiều, chúng ta thả mình bên chiếc ghế êm, lắng nghe tiếng nhạc từ radio, ngắm nhìn thành phố tắm trong mưa bên ly cà phê còn vương hơi nóng. Mưa Sài Gòn đẹp một vẻ đẹp rất riêng. Không phải là hạt mưa nhỏ nhẹ như Đà Lạt, Sa Pa, nhưng cũng không phải cơn mưa to gió lớn. Mưa ở Sài Gòn cứ chọt ủa về, xóa tan đi cái oi bức của thành phố, mưa như một chút lắng đọng, mọi chuyển động tấp nập nay như chậm lại. Thành phố phồn hoa với bao tòa nhà cao, bao khu đô thị mới nay dưới màn mưa càng làm cho người ta cảm thấy đắm say. Ngắm mưa qua khung cửa, lặng nhìn hạt mưa rơi và nghe tiếng gió mang hơi ẩm tươi mát thành phố, tưới mát tâm hồn bao người. Cảm giác thật nhẹ nhàng, yên ổn trong khoảng không gian tĩnh lặng nhẹ nhàng vang lên bài hát:

*“Sài Gòn nắng không đổ lửa...
chỉ làm đổ một chút mồ hôi...
Sài Gòn đang ngày, sập mưa bỗng tối
chợt lại ngày chưa kịp hôn nhau...”
... từng dòng người, xe cộ cứ mãi miết
ngược xuôi...*

Có những đêm Sài Gòn mưa, khuya giật mình thức giấc, nghe tiếng mưa dội trên mái nhà, xen kẽ là nhịp kim đồng hồ tích tắc buông rơi... lạnh lốt tiếng rao hàng đêm khuya: một tô hủ tiếu bán dạo, một trái bắp nấu nóng hôi hay một củ khoai lang nướng còn ấm trên tay, ta thấy lòng mình dâng lên niềm hạnh phúc.

Mưa ở Sài Gòn là vậy đó, đi và đến vội vã, bắt gặp đối với những người lãng mạn, yêu thơ ca thì đây quả là chủ đề tuyệt vời, giây phút ngắn ngủi của mưa cũng đọng lại nhiều cảm xúc dâng trào trong lòng người và du khách tới

với Sài Gòn.

Với tác giả Thái Uyên Sa thì cơn mưa Sài Gòn mang theo cả những nỗi nhớ:

MƯA NẮNG SÀI GÒN

*Sài Gòn chiều nay mưa buồn giăng lối
Lạnh ướt vai gầy bỗng rút tim cô.
Em đến bên anh bước chiều im lặng
Nhìn phố mưa xưa... ngập lối đi về,
Mưa rơi ướt... đường em đi hoang dại
Mưa đã từng thấm lạnh cả con tim,
Mưa đầy hồn mưa buồn rơi trên má
Mưa lạnh đầy mưa đắng chát mi cay.
Vẫn biết Sài Gòn mưa nắng thương vay
Nắng hanh hao hong tóc rồi em chờ,
Mưa mờ trời, mưa chảy vào ký ức.
Đã bao chiều tìm thức dậy trong nhau
Mưa vẫn rơi mưa thấm vào tuổi nhớ.
Ngày anh đi trời cũng đổ mưa sầu
Mưa thấm lạnh tim tạt nguyên run rẩy
Nắng Sài Gòn hong kỷ niệm thoáng bay.*

Mưa Sài Gòn cũng được nhiều nhạc sĩ mang vào trong lời ca. Như nhạc sĩ Tô Thanh Phương đã nói về nỗi niềm “buồn tê tái” của mình qua nhạc khúc:

SÀI GÒN CHIỀU MƯA

*Sài Gòn chiều mưa mưa bay lát phát giăng
mờ lối đi
Nhớ em ngày xưa hay qua phố nhỏ cho
lòng tôi thần thờ
Thương dáng em gầy, hạt mưa rơi buốt đôi
vai
Thương mắt em buồn, giọt mưa rơi ướt
long lanh.
Sài Gòn chiều mưa mưa bay lát phát lê mòn
gót chân
Bóng em ngày nao nay xa phố nhỏ nghe
lòng đau rã rời
Đâu dáng em gầy, giọt mưa giá buốt tim tôi
Đâu mắt em buồn, lòng anh se thắt đơn cô.
Anh yêu em rồi, nào em có hay
Anh yêu em rồi, tình như khói mây
Anh đã yêu em từ mùa mưa ấy
Em đã cho tôi giọt buồn tê tái.
Mưa hồi mưa ời đừng rơi rơi mãi
Thôi xa em rồi, thôi xa em rồi
Lòng nghe nhớ thương...*

Trích Facebook Hoài Niệm Xưa